

درانتهای جهان درختی هست

هفتاوردها

بابک روشنی نژاد

www.ketab.ir

روشنی‌نژاد، بابک	
هفتاوردها: در انتهای جهان درختی هست / بابک روشن‌نژاد - تهران: نشر ثالث، ۱۳۹۴.	
۲۵۲ ص.	
شابک ۹۷۸-۶۰۰-۴۰۵-۰۵۲-۴	ISBN 978-600-405-052-4
شان‌های فارسی - قرن ۱۴.	
PIR ۸۰۷۵ / ۶۴۴۵۷	
۸ فا ۳/۶۲	

دفتر مرکزی خیابا کریمخا: ند/بین ایرانشهر و ماهشهر / پ ۱۵۰ / طبقه چهارم / تلفن: ۸۸۳۰۲۴۳۷
فروشگاه: خیابان زند / بین ایرانشهر و ماهشهر / پ ۱۴۸ / تلفن: ۸۸۳۲۵۳۷۶-۷

■ هفتاوردها: در انتهای جهان درختی هست

● بابک روشن‌نژاد ● ناشر: نشر ثالث

● مجموعه هنر

● چاپ اول: ۱۳۹۶ / ۱۱۰۰ نسخه

● لیتوگرافی: ثالث ● چاپ: سازمان چاپ احمدی ● صحافی: مینو

● کلیه حقوق محفوظ و متعلق به نشر ثالث است

ISBN 978-600-405-052-4

● شابک ۹۷۸-۶۰۰-۴۰۵-۰۵۲-۴

پست الکترونیک: Info@salesspublication.com

● سایت اینترنتی: www.salesspublication.com

● قیمت: ۲۵۰۰ تومان

- فهرست -

■ یادداشت ۱۰۹ ■

■ هفتاورد نخست / شهر آشوب ۱۰۱۱ ■

■ هفتاورد دوم / درانتهای جهان درختی هست ۱۰۶۵ ■

■ هفتاورد سوم / رساله‌ی گمشده ۱۱۹ ■

■ هفتاورد چهارم / روین ۱۶۷ ■

■ اردیبهشت ۲۲۳ ■

یادداشت

همیشه چیزی ناگفته می ماند. و نه تنها یکی که معلوم باشد و از خاطر رفته. که افزون بر آن و بسیار و نامعلوم و به خاطرنیاه ده. این به سبب سرشت ناتمام متن و جداسری آن در تمکین از چارچوب های الگوهای تحمیلی است. نقش میانجی گر هیچ درآمد و پیش رفتاری هم نمی تواند نابسندگی متن را پنهان کند و گسست ها را به هم آورد. و من دست بر قضا همواره گمان کرده ام که ایده های ادبی درمیانه ی دیالکتیک دلالت گری و تخطی از دلالت متولد می شوند و شکل می گیرند.

پس اشاره‌ی من نه به قصد تعیین جناحی معین در استراتژی خواندن، که پیش‌تر برای پیش‌گیری از سوء تفاهم‌هایی پیشه‌ورانه و کاری است. پس تنها اشاره می‌کنم به این که آنچه می‌خوانید متنی ساختگی است و جز چند مورد، همچون درخت واک و شهرزاد و چندی دیگر که آن‌ها هم بنا به اقتضائات قصه تغییراتی کرده‌اند و نیز چند نام که جز اشتراک لفظی ربطی با نقش ادبی خود در متن‌های پیشین ندارند، باقی آنچه هست نه بستگی تاریخی و جغرافیایی معینی دارد. ربط ریونند ادبی روشن با متون کهن، از جنبه‌ی تماتیک از ترم *ressentiment* که کسانی چون فریدریش نیچه و ماکس شلر و آلبِر کامو و دیگران از آن بسیار گفته‌اند سخن به میان آمده است. هر چند که آن هم اختیاراتی آشکار با ترمینولوژی فلسفی نیچه دارد.

دیگر آن که برای نشان دادن قصه‌ها ناگزیر به ساختن شکلی بودم که بتواند روند آن‌ها را بیان کند. بسته است پیش برد. این شکل را که در هفت پاره به هم آوردم هفت‌اورد نامیده‌ام و بر این گمان‌ام که به سبب ویژگی‌های شکلی از گونه‌های حزن قصه به معنای قدیم و داستان به معنای امروز آن تا حدی فاصله دارد.

و همین. امید آن دارم که با این توضیحات رانسته باشم از سوء تفاهم‌ها بکاهم، هر چند در سپهر فرهنگی ما نه بسیاری چیزها از اساس بر سوء تفاهم‌ها استوارند خیلی هم نباید امیدوار بود. چنین توضیحاتی بود.

بابک روشنی‌نژاد

بهار ۱۳۹۴